

[Hans Knudsen.]

kuttere, som er i ordre eller under bygning. Vi har den samme interesse i en udvidelse af vor fiskerflåde som i en udvidelse af vor skibstonnage, og jeg håber — jeg tror også, det er alles mening — at vi for fiskerkutteres vedkommende skal have afskrivningsregler, der nogenlunde nærmer sig afskrivningsreglerne for handelsskibe. Jeg har som sagt ikke helt ud kunnet se forskellen mellem de nye og de gamle regler, men jeg håber, at de nye regler fuldt ud dækker dem, vi hidtil har arbejdet med på dette område.

Jeg tror trods alle de fordele, det nye system indeholder, at det dog — det har det i alt fald gjort for mit vedkommende — kan give anledning til nogen betænkelighed, at afskrivningsprocenten generelt sættes op til de 25 pct. Ifølge lovforslaget kan den enkelte skatteyder naturligvis nøjes med en lavere procent end de 25, og på lang sigt vil det vel også være klogt for mange at nøjes med en lavere procent. Men vi må ikke glemme, at vi ved at sætte procenten så højt løber den risiko — særlig da den nye regel skal omfatte alle, også dem, der ikke fører regnskab, og som i dag ikke har ret til årlige afskrivninger — at folk alligevel går over til at benytte den store procent i en sådan udstrækning, at det kan give indkomsterne et for stort tryk nedefter i de første år under den nye regel. Skatteydere har jo en vis tilbøjelighed til ikke at se beskatningen på længere sigt, men tage de øjeblikkelige fordele, der bydes dem, og på dette punkt må vi i alt fald nøje overveje konsekvenserne. Jeg tænker specielt på de tilfælde, hvor det drejer sig om aktiver med meget lang levetid — vi har jo i dag afskrivningsprocenter, der ligger helt nede på 5, 6 og 7, nogle endda derunder.

Jeg forstår så udmærket finansministerens slutbemærkning i den skriftlige fremsættelse, hvori han siger noget om, at disse gunstige afskrivningsregler, som på mange måder er bedre end dem, vi har nu, må forudsætte, at der samtidig sker en rimelig udbygning af vort kontrolapparat over for indkomsterne. Vi fra vor side vil gerne være med til — specielt under hensyn til vor interesse i øget produktion og øget beskæftigelse — at give de bedst mulige afskrivningsregler; men det må kunne ske, uden at indkomstmassen af den grund går ned, og det bør ske, uden at

man belaster de skatteydere, der allerede nu er underkastet tilnærmelsesvis fuld kontrol med deres indkomster.

Der er i lovforslaget om afskrivningsreglerne en række enkeltheder, som jeg ikke her ved første behandling finder anledning til at komme nærmere ind på, fordi de naturligvis kræver en mere indgående drøftelse og undersøgelse, hvilket kun kan ske under et udvalgsarbejde. Jeg vil alligevel sige, at lovforslagets bestemmelser om afskrivning, ikke alene på nybygninger, men også på gamle bygninger, vist vil få mere vidtgående konsekvenser, end rimeligt er. Lovforslaget går jo ud på, at den normale levealder for en bygning er de 50 år, der svarer til en normal afskrivningsperiode; men vi ved jo, at der eksisterer masser af bygninger, som har overlevet denne afskrivningsperiode på de 50 år. Hvis den sum, der betales, når sådanne bygninger kommer i handelen, skal afskrives på 10 år — og det gælder jo alle bygninger med undtagelse af en- og tofamilieshuse — frygter jeg for, at vi kommer til at regne med for store begunstigelser for folk, som skifter ejendom; det er i hvert fald et forhold, som vi må se nøjere på under det udvalgsarbejde, som lovforslagene må underkastes.

Må jeg endelig sige om de foreslåede bestemmelser om beskatning af avancer ved samlet salg af inventar og andre ting, der er genstand for afskrivninger, at her er jeg ikke enig med afskrivningsudvalget. Jeg er derimod enig med den højtærede finansminister i, at beskatningen af sådanne fortjenester bør foretages med en fast procent fremfor under benyttelse af reglen for goodwill at indkomstbeskatte halvdelen. En fast procent, som her foreslået sat til 35, vil give den mest ligelige beskatning, og de 35 pct. svarer jo også til den gennemsnitlige indkomstbeskatning.

Må jeg så gøre nogle enkelte bemærkninger om forslaget om investeringsfonds. Der kan jeg i hovedtrækkene nøjes med at anbefale det foreliggende lovforslag. Der er i lovforslaget regnet med, at man skal have lov til skattefri henlæggelse af indtil 15 pct. af årets overskud, og her har man pudsigt nok ikke regnet med skattefradrag. Denne henlæggelse skal være på mindst 500 kr. Jeg er helt enig i de principper, der ligger i dette lovforslag, men her som ved afskriv-